

आत्माङ्गत्वाद् आङो ह्यनयमो मं स्यात् । अङाच् च । आहृत । आव-
धिष्ट । आहृसाताम् । आवधिषाताम् ।

यमः सूचने वा तूद्वाहे ॥ १९ ॥

आयत । उपायत । उपायंस्त ।

आत्माङ्गत्वाद्वाच्च किम् । शत्रुमाहृति । परशिर आयच्छति ।

व्युत्तपः ॥ २० ॥

वितपत उत्तपते पाणिम् । वितपते । उत्तपते । आत्माङ्गत्वाद्वाच्च

किम् । महीं वितपत्यर्कः ।

तपो ङाद् यक् च रे ॥ २१ ॥

तप्यते तपस्तापसः । रे किम् । अतत ।

सृजः श्राद्धयात् तनीण् च ॥ २२ ॥

सृज्यते सृजं भक्तः । असर्जि । श्राद्धयात् किम् । सृजति सृजं मालिकः ।

निसंव्युपह्वः ॥ २३ ॥

निह्वयते । संह्वयते । विह्वयते । उपह्वयते ।

स्पर्धायाम् आङः ॥ २४ ॥

कृष्णश्चानूरमाह्वयते ।

सूचनावक्षेपणसेवासाहसप्रतियत्नकथोपयोगे कृजः ॥ २५ ॥

अपकुरुते जनः । श्येनो वर्त्तिकामुपकुरुते । विष्णुं प्रकुरुते । परदार-

न्प्रकुरुते । द्योदकस्योपस्कुरुते । गीताः प्रकुरुते । शतं प्रकुरुते ।

अधेः शक्तौ ॥ २६ ॥

दैत्यानधिकुरुते कृष्णः ।

शब्दढाढाद् वेः ॥ २७ ॥

स्वरान्विकुरुते वायुः । विकुरुते । शब्दढाढाच्च किम् । चित्तं विक-

रोति कामः ।